UREDNIŠTVO I UPRAVA
u TRSTU, via Torre Bianca 21, I. p.
Telefon: broj 50-240

Sloga, rukopisi, nerazprodani primjerci i novac šalju se na naslov:
„Gore srca!"
PAZIN - Sjemenište
ili
TRST, via Torre Bianca 21 I. p.

GORE SRCA!

VJERSKI LIST ZA ISTRU.

Pokrajina plaćena u gotovom
Spedizione in abb. post. (II gruppo)

Cijena za pojedini broj 4.— lira.
u Jugoslaviji 2.— dinara.

Pretplata: za svaki mjesec 10.— lira
u Jugoslaviji 5,— dinara.

Oglasi stoje 10.— lira za svaki milimetar visine u širini 1 stupca.

Godina I. br. 4., Izdaje: Književno društvo Sv. Mohora za Istru. Izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. U Trstu, dne 15. svibnja 1946.

KRALJICA SVIBNJA - UZOR ŽENA

»Tko će naći jaku ženu? Na daleko; do krajnih je granica njezina vrijednost. Muževo se srce uzda u nju i nece oskudijevati dobitkom. Vraćat će mu dobro, a ne zlo u sve dane svoga života. Traži vunu i lan i radi svojim vještim rukama. Diže se noću i daje hranu svojim ukućanima i jelo svojim službenicima. Stavila je svoje ruke na preslicu i njezini su prsti prihvatili vreteno. Otvara svoju desnicu potrebnomu i pruža svoje ruke siromasima. Obučena je ljepotom i radovat će se na sudnji dan. Mudro otvara svoja usta i na jeziku joj je sama blagost. Sama nadzire rad svoje kuće i besposlena ne jede kruha. Njezini sinovi rastu i nazivaju je presretnom, a hvali je i njezin muž. Mnoge kćeri sabiru bogatstvo, ali ona nadmašuje sve. Draženost je varava i ljepota je isprazna, slavit će se žena, koja se boji Gospodina.«

Tako u sv. Pismu govori Bog o ženi. Takova je žena bila Majka Božja, kojoj je Crkva posvetila mjesec svibanj, najljepši mjesec u godini. Ona je doista naša ljubezna Majka, zvijezda vodilica u olujama života, nada u bolima, život, slast i ufanje naše. Marija je ogledalo pravde i pošuda uzorne pobožnosti. A takove su bile i jesu sve prave kršćanske žene i djevojke, kojima je Marija uzor.

Žene medjutim, koje Marija ne poznaju i neće da se slijede, tašte su i prevrtljive kao list na vjetru, nestalne u mislima i riječima, zaboravljaju svoje dostojanstvo, zanemaruju svoje dužnosti i ne poštuju zavjetu pravu svrhu života. Kad bi naše žene i djevojke bile ovakve, uzaludna bi nam bila svaka nada, da ćemo dočekati bolja i sretnija vremena. Neki glasoviti general rekao je jednom zgodom, da se narodi uzgajaju na majčinim koljenima. Pravo je rekao, ali mi nadodajemo k tomu još i to, da se dobre majke i djevojke uzgajaju pred Marijom, koja je uzor svih kreposti. Žene i djevojke, koje žive po Marijinom primjeru, jesu život, slatkost i ufanje svoga naroda. One su izvor poštenog socijalnog života i srce sretnog društva.

O VJERONAUKU

Načelo slobode

(Roditeljima na razmišljanje)

Nekima je čudno, što Crkva krsti malu djecu. Dijete još nema ni razuma ni slobodne volje, pa se čini, kao da se tirne nad njim vrši nasilje. Kako se to slaže s načelom, da nitko ne može primiti krštenje, ako na to svjesno i slobodno ne pristane? Kako dijete pristaje na krštenje, kad još nema svijesti ni slobode?

Evo kako! Svećenik pita dijete: hoćeš li se krstiti? A roditelji i kumovi odgovaraju: hoću! Bez privole roditelja ne vrši se krštenje. Roditelji dakle odgovaraju namjesto djeteta. Oni jamče, da će i dijete, kad odraste, pristati na njihovu odluku. Oni će se naime brinuti, da ga odgoje u vjeri i da sklone njegovu volju na to. Oni dosta ne će uvijek uspjeti. Bit će slučajeva, kad će dijete tek odraslim godinama u pitanju vjere krenuti posve obratnim smjerom, nego li roditelji htjeli. Ipak se redovito događa, da djeca slijede volju svojih roditelja. To je prirodni tok stvari, to je naravni zakon. Na taj se je način Crkva oslonila, kad se je u prvim svojim vjekovima — nakon nekoliko stoljeća kolebanja — odlučila na to, da podijeljuje sveto krštenje maloj djeci.

Ovom pitanju krštenja male djece slično je pitanje vjeronauka. Je li to nasilje, kad majka daje katekizam svome djetetu u ruke? To je jednako nasilje, kao kad mu daje u ruke komad kruha. Jedno mu je hrana tijelu, a drugo hrana duši. Ako je dijete zdravo, rado prihvaća oboje, a ako je bolesno, te odbija jedno ili drugo, majka će ga na prikladan način nukati i liječiti.

Dijete je podložno hirovitim utjecajima. Dijete nema one slobode, kojom se odrastao čovjek odlučuje na nešto te usprkos svih teškoća i zapreka čvrstim korakom ide za onim, što hoće. Za ovu slobodu treba mnogo razumijevanja i poznavanja stvari, mnogo iskustva i učvršćivanja volje. Djeca toga nemaju u većoj mjeri, pa ili zato od korisna posla lako odvodi igra i svaka sitnica. Zar je dakle sloboda prepustiti djecu njihovim hirovima? Jao onom gospodarstvu, kojim vlada takova sloboda! To nije sloboda, nego hirovitost i dječja igrarija.

U ime slobode roditelji dakle ne smiju pustiti iz svoje ruke uzde, kojima upravljaju učenjem i uzgojem svoje djece. Pravo shvaćena sloboda naprotiv traži od njih, da vode brigu o tom, da im dijete bude dobro poučeno i u vjeri, dapače u vjeri na prvome mjestu.

Iz svoga, što je dosad rečeno, već se vidi, kako je naopako mišljenje onih, koji kažu, neću dati svoje dijete na vjeronauk za to, da ono kasnije u životu može potpuno slobodno prihvatiti vjeru ili odbaciti je. To je slično, kao kad bi netko odlučio, da svome sinu neće nikada dati vidjeti djevojke za to, da bude potpuno slobodan pri izboru žene. Ako se hoće nešto slobodno izabrati, treba prije taj predmet dobro upoznati. Da se slobodno odabere žena, treba prije baciti oko na sve strane, treba dobro oči otvoriti i dobro upoznati djevojku, a da se slobodno odabere vjeru, treba vjeru dobro upoznati.

Ako dakle hoćeš, da ti dijete bude kasnije u životu što slobodnije u pitanju vjere, nemoj dozvoliti, da u pitanju vjere ostane neznalica i kao takav nesposoban da bira, nego ga daj u školu, u kojoj će vjeru što bolje upoznati. Znanje nikad ne umanjuje slobodu, nego je povećava. Učenje vodi k znanju i istini, a istina oslobađa.

Crkva Božja nije se nikad bojala učenosti i znanosti, nikad se nije bojala znanja i istine, ni sile ni prognostva. Jednoga se je samo uvijek bojala. Bojala se je neznanja, jer neznanje zarobljuje dušu, koja na slobodnim krilima uvijek leti ravno k Bogu.

O. A. B.

U logoru u Dachau poginulo je dvije tisuće svećenika

Prema pouzdanim podacima računa se da je u zloglasnom logoru u Dachau poginulo oko 2 tisuće svećenika. Od interniranih poljskih svećenika u tom logoru polovicu je poginulo, a od njemačkih jedna četvrtina. Zadnji izvještaj upravo logora od 15. III. 1945. kaže, da je tada nailazilo u logoru 1493 svećenika, i to: 284 Nijemca, 64 Austrijanaca, 6 bez državljanstva, 8 Luksemburžana, 791 Poljak, 123 Francuza, 73 Čeha, 38 Nizozemaca, 34 Belgijanaca, 29 Talijana, 21 Jugoslaven, 14 Mađara, 4 Litvanaca, 3 iz Danske, 2 Grka, 2 iz Švicarske, 2 Amerikanca, 1 Englez, 1 Rus, 1 Norvežanin, 1 iz Rumunjske, 1 iz Španjolske i 1 iz Ukrajine.

Libanski misionar

izdavač knjiga i organizator sindikata

U Beirutu je isusovac otac Coron priredio i tiskao u zajednici s isusovcem ocem Seni Khorlem više svezaka knjiga, koje prikazuju modernu arapsku kulturu i njezin odnos prema kršćanskoj nauci. Ovaj kulturni rad naišao je na najbolji odjek kod tamošnjih katolika i muslimana.

Otac Coron organizirao je u Beirutu i jedan sindikat svih slagara u gradu. Stališke ustanove, osiguranja, obiteljske pripomoći, plaće i radnički ugovori, koji su provedeni u katoličkoj tiskari, prihvaćeni su i primjenjeni u svim drugim tiskarama u tom gradu.

Novi duh u japanskim školama

Dvojica najpoznatijih katoličkih odgojitelja u Sjevernoj Americi monsg. Frederik Hochvalt i dr. Roy Deferrari imenovani su savjetnicima generala Mac Arthura (vrhovni zapovjednik savezničke uprave u Japanu) sa posebnim zadatkom reorganiziranja japanskog školstva. Oni će pružiti najprikladnije savjete, kako bi se odstranilo militaristički duh iz japanskih škola, a ujedno će postaviti nove i zdrave temelje budućeg odgoja japanske omladine.

Molitve Bogu

za preobraćenje duša

Kardinal Saliège i biskup Théas, koji su bili za vrijeme nacističke okupacije Francuske u vodstvu katoličkog pokreta otpora, sada su započeli akciju **molitve** za kršćansku obnovu Njemačke. Svjestan činjenice, da je nacizam pobrao mnoge duše i da »pobjeda savezništva nije dovoljna da izliječi zlo«, kardinal Saliège uputio je poziv na molitvu:

»Državnici će se boriti; oni će donašati odluke; razdijelit će i sjedinit pojedina područja; upravljat će, — ali oni neće moći preobraziti duše. Preobraćenje, novi duh može doći samo od Boga. Bog uslišava, ponizne povjerljive i ustrajne molitve. Za obraćenje Njemačke i za obraćenje cijelora svijeta potrebno je apostolsko molitve. I jer nije samo u Njemačkoj oslabljena Kristova vjera, ni trebamo svetaca na svim stranama.«

Biskup Théas ovako govori u svojoj poslanici:

»Mi hočemo da i Nijemci, ravnopravni sa svim drugim narodima, budu uključeni u mistično tijelo Kristovo, na način, da budu prožeti božanskim životom i božanskom ljubavlju. Mi hočemo da oni postanu pravi sinovi Božji i Crkve, da zabace grijeh mržnje i da nanovo upostignu osjećaj općeg bratstva. Mi hočemo izgraditi pravo kršćanstvo, gdje neće biti isključena niti jedna rasa.«

Mahatma Ghandi

veliča rad i samoprijegor katoličkih misionara

Na blagdan sv. Josipa ove godine otvorio je indijski biskup u Tutikorinu mons. Roche novo podignutu bolnicu za gubavce, gdje će bolesnici, ograđeni od ostalogu svijeta, imati svaku potrebnu njegu i olakšanje u teškoj bolesti. To je sada treća bolnica za gubavce u južnoj Indiji, koje su podignuli i u kojima rade katolički misionari.

Najpoznatiji indijski političar Mahatma Ghandi, ovim je riječima uzveličao požrtvovnost i ljubav katoličkih misionara prema gubavcima:

»Guba je zlokobna riječ, a Indiju mogio bi se nazvati domovinom gubavaca. Još samo u centralnoj Africi postoji veći broj bolesnika. Medjutim su i gubavci članovi ljudskog roda, iako većina ljudi pokazuje prema njima potpunu ravnodušnost. Tko se ozbiljno briga za njih jesu katolički misionari i to izvaljujemo punom zahvalnošću.«

»Misionari se bave ozrenjem vjere: oni su, kako kaže i sam njihov naziv, **poslanici** radi jedne određjene svrhe: biti glasnicima Božjim i propovijedati njegovu objavu svim ljudima. Ali oni se zanimaju i za socijalne probleme, jer vide u njima sredstvo, kojim će ljude približiti Bogu, i jer znaju da je nepravda veliko zlo, koje vrijedja pravednoga Boga i škodi ljudima.«

»Njegovanje bolesnika zaraženih gubom napose je blisko misionarima, naročito rimokatoličkim, jer niti jedna druga služba ne traži toliko požrtvovnosti i ljubavi. Služiti i pomagati gubavce znači posjedovati najveći stupanj idealizma.«

»Svijet politike i javnog života može pokazati vrlo malo junaka, koji bi se mogli usporediti s ocem Damjanom iz bolnice gubavaca u Malokai katolička crkva medjutim pokazuje nam tisuće osoba, koje su poput njega postale žrtve bolesnika zaraženih gubom. Zaslužuje dakle učiti jedno potanje ispitivanje, kako bi se vidjelo što daje snagu tolikom heroizmu«.

Na osvitu boljih vremena

(U tmini do zore)

Bojim se suda...
Sagrješih mnogo
U vrtlogu svijeta
Što mi srcem hlađa,
Rat je zagibao, potresao
I savao ljudski um.
Odsjaka tračim u toj tjeskobi.
A ne nalazim do ij
Čeznuće i bol.

Tiha struna poput solske harfe
Tira u srcu mom.
Jedva je čujem:
— Vani riče lapova grom. —
Ah, grudi mi rastu
Kad u suton pade mrak.
Tišina se razlijegne svuda
Čuj tajanstveni zvuk.
Čuj sklad,
Ramon životne struje.
Vraća se život.
Budi se nada.
Ja živim — i čekam spas!

P. Mohorovičić

Život s crkvom

Četvrta nedjelja po Uskrsu

(Dne 19. svibnja.)

Crkva slavi i veseli se uskrsnuću Isusa, «Pjevajte Gospodinu pjesmu novu, aleluja; jer je učinio divne stvari Gospod, aleluja; pred licem je naroda objavio pravdu svoju, aleluja, aleluja, aleluja. Spasilą nas desnica njegova, spasila nas ruka sveta njegova!» Ovim riječima ulazimo u današnju sv. misu. Veselimo se i budimo sretni, jer nas je Isus spasio, je nam je objavio pravdu svoju, koja je nepromjenljiva i vječna. Svemogućem Bogu upućujemo i naše molitve, da nam dade jakosti, da ga nikada ne ostavimo, da u svim promjenama svjetskim srca naša prionu, gdje su prave radosti.

U POSLANICI (bl. Jakoba apostola) **poziva nas Crkva da se odvratimo od zla i da činimo dobro, kako se dostoji kršćaninu. «Znate, ljubezna braco moja, neka bude svaki čovjek brz da čuje, a spor da govori, i spor na srdžbu, jer srdžba čovječja ne čini pravde Božjeg. Zato odbacivši svaku nečistocu i ostatak zloće, u krotkosti primite usađenu riječ, koja može spasiti duše vaše.»**

U EVANĐELJU (po Ivanu 16, 5-14) **Isus govori svojim učenicima, da se je približio čas njegovog odlaska — sidem k onomu, koji me je poslao — i neka ne budu žalosni, jer je to dobro za njih, jer ako ne otiđem, tješitelj neće doći k vama, ako li otidem, poslat ću ga k vama». Isus priprema apostole na dolazak Duha Svetoga. «A kad on dođje, DUH ISTINE, uputit će vas u svu istinu, jer neće od sebe govoriti, nego što čuje, govorit će, i javit će vam buduće stvari. On će me proslaviti, jer će od mojega uzeti i javit će vama.»**

Peta nedjelja po Uskrsu

(Dne 26. svibnja.)

Isus će otići nebeskom Ocu. Mi ostajemo na zemlji, gdje bez Boga ništa ne možemo. Zato je sada Crkva u stavu molitve. Ovi nas dani, prije odlaska Isusa opominju, da ga zovemo u pomoć, da ga neprestano zazivamo: Gospodine, smiluj se!

U početnoj molitvi današnje sv. mise odjekuje radosna riječ: «Aleluja! «Naviještajte do na kraj zemlje: Oslobodi Gospodin puk svoj. Aleluja, aleluja!» Pjevamo zahvalnost Bogu, molimo se njemu, da nam an dade po svom nadahnuću, da mislimo što je pravo i da po Bogu vođjeni ti isto i činimo.

U POSLANICI (bl. Jakoba apostola) **opominje nas Crkva da ispovijedamo svoju vjeru ne samo riječima, već i djelom, «der ako tko sluša riječ, a ne izvršuje, on je sličan čovjeku, koji promatra naravno lice svoje u ogledalu. On se ogledao, pa otišao, i odmah zaboravio, kakav je bio. Ali koji uroni u savršeni zakon slobode i ostane u njemu, te ne bude zaboravni slušač nego izvršitelj djela, onaj će biti blažen u djelu svojemu». Prava pobožnost nije izvanjska, formalna, već stvarna, sadržajna; «zauzeti se za sirote i udovice u njihovoj nevolji, i držati sebe neokaljana od svijeta».**

U EVANĐELJU (po Ivanu 16, 23-30) **Isus nam jasnim riječima otvara svoje Božansko porijeklo. «Ako što zaištete od Oca mojega u ime moje, dat će vam... Izišao sam od Oca, i došao na svijet: opet ostavljam svijet, i idem k Ocu. Rekoše njegovi učenici: Eto, sad otvoreno govoriš i ne kažeš nikakve priče. Sad znademo, da sve znaš, i ne treba ti, da te tko pita, zato vjerujemo, da si od Boga izišao.**

Spasovo

(Dne 30. svibnja.)

Četrdeseti je dan poslije Uskrsnuća ostavio Spasitelj apostole da mjesto njega vladaju Crkvom katoličkom, a on je sam uz slavospjev anđjeoskih korova uzašao na nebo.

Svaki je rastanak težak. No danas se zapravo ne rastajemo sa Spasiteljem. Isus je izvršio svoje djelo, Otkuplio nas je i ustanovio Crkvu. Radi grijeha bili smo isključeni od vječnog blaženstva. Isus je na križu dao zadovoljštinu svome nebeskome Ocu, koji je za uzvrat otvorio vrata nebeskog kraljevstva svima, koje će Krst i pokora učiniti dionicima zasluga Isusovih. Radujmo se slavlju Isusovu, koji je kao predstavnik roda ljudskoga pošao na nebo, da nam pripravi stan. Zahvalujmo Isusu, radujmo se i mislimo na nebo. Gore srca!

«Dobrota neka gane te,
Da naše krivde popraviš,
I blaženstvom nas nadaraš,
Da tvoje lice gledamo.

Ti vodi i put si u nebo,
O budi, živa želja nam,
I radost naša, kroz suze,
I slatka naša nagrada!»

APOLOGETSKI KUTIĆ

Koja je crkva prava Isusova crkva?

Iz Sv. Pisma znademo, da je Krist Gospodin osnivao za sva vremena, što kiegod bude ljudi, i vijeka samo jednu Crkvu. Ali u svijetu je danas više crkava, za koje se kaže, da su kršćanske, kao — što je katolička, pravoslavna, protestanska, starokatolička i više drugih. Kako ćemo izmedju tolikih kršćanskih crkava prepoznati onu, koja je **prava** Isusova Crkva? Prava Crkva Kristova raspoznaje se po četiri oznake ona mora biti 1. jedna, 2) sveta, 3) općenita i 4) apostolska.

Katolička je Crkva doista **jedna**, jer po svemu svijetu ispovijeda jednu te istu vjersku nauku, svuda ima istu živu sv. misu i iste sakramente, i pokorava se jednom istom poglavaru Papi.

Katolička je Crkva **sveta**, jer ju njezin je utemeljitelj svet, bi njezine vjerske nauke su svete preuzete su od samoga Isusa i apostola, ć) njezine su dužnosti nauke svete osudjuju svaki grijeh i opačine, a naređuju ili preporučuju samo ono, što je lijepo i dobro i što može dovesti ljude do najviše savršenosti i svetosti, d) sveti su njezini sakramenti; a) svete su i njezine ustanove kao što su svećeništvo, redovništvo pobožna i dobrotvorna društva; f) napokon iz krila katoličke Crkve proizlaze uvijek novi redovi svetih ljudi, od kojih su mnogi službeno i neprogrešivo proglašeni svecima. Sveci su rimokatoličke Crkve živi dokaz, da u njoj Krist živi i djeluje, te da je ona prema tome doista prava Kristova Crkva.

Naravno je da ima grešnika i među katolicima, a može ih biti i među svećenicima i biskupima. Ne smijemo zaboraviti, da je Crkva ljudsko društvo, a ljudi imadu slobodnu volju i na zlo sklonu narav. Zato je već Božanski Spasitelj unaprijed znao i kazao, da će na njegovoj njivi biti pšenice i kukolja do kraja žetve, t. j. da će u njegovoj Crkvi uz dobre biti i zli ljudi do sudnjega dana. Ali katolici ne posiju zli zbog svoje vjere, nego zato, što neće da žive prema njezinoj nauci.

Prava Kristova Crkva mora biti **katolička**, t. j. **općenita** (grčka naime riječ katholikè znači isto što i hrvatska riječ općenita). I katolička je Crkva doista općenita: po nauci, vremenu i prostoru. Sve su njezine nauke takve, da vrijede za sve ljude svih naroda i kultura, pa i svemu svijetu i za sva vremena. Katolička će Crkva ostati sve do svršetka svijeta. Već na početku kršćanstva podjelili su sv. apostoli djelovanje na cijelom svijetu, kako im je to Isus rekao: Idite po svemu svijetu... Naj-različnijih narodi su redom stupali u Crkvu: najprije Židovi, Grci, Rimljani, pa onda Germani, Slaveni i drugi narodi. Sada Katolička Crkva broji oko 400 milijuna članova tako, da nema nijedne države i većeg naroda, a da se ne bi ona ondje pojavila. Pa ako ima još divljih krajeva, kamo tuć sveto vjeru nije još dogrla, revni se misionari već trude, da i tamo donesu plodove Kristova okupljenja Katoličke je Crkva doista «vjerni narod Božji rastresen po svoj zemlji», kako kaže sv. Augustin.

Napokon je četvrta oznaka Kristove Crkve, da je ona **apostolska**. Isus je svoju Crkvu osnivao i ustanovio tako, da počiva na apostolima, kojima je dao kraljevsku, svećeničku i učiteljsku vlast, da upravljaju, posvećuju i uče u Crkvi. Apostoli su se pokoravali glavi apostolskog zbora, sv. Petru, te su vršili svoju službu vlasti u Crkvi u zajednici s njime. Oni su po nalogu samoga Krista zaredili svoje nasljednike i pomoćnike u službi dijeleći im istu trostruku vlast. Zato mora prava Crkva Kristova imati takve poglavare, koji su svoju vlast u neprekidnom redu dobili od apostola, kojima je na čelu stajao kao vrhovna vidljiva glava sv. Petar.

Naša je Katolička Crkva u tom smislu doista apostolska. Ona može pokazati na svoje poglavare (biskupe, koji su dobili vlast od apostola. Ona dolazi do apostola te je jedina, koja nije postala kasnije cijepanjem ili rastavom od koje druge starije crkve.

Sve ove četiri oznake ima samo Katolička Crkva i prema tomu je jedino ona prava Kristova Crkva.

Ta je Crkva Kristova prolazila stoljećima svijetom dobro čineći i odgajajući pojedince i narode. I naš je narod već kroz 13 stoljeća ona učila, odgajala i vodila pravim putem vremenite sreće i vječnog spasenja te nam još uvijek dijeli neprocjenljivih blagodati. Njoj imamo zahvaliti za sve, što je istinito, lijepo i dobro u svijetu i u našem narodu.

U obranu hrvatskog istarskog svećenstva

(nastavak)

(U «Zborniku», glasilu hrvatskog i slovenskog svećenstva Julijske Krajine, u broju 4–5 iz god. 1921. objavljen je na str. 101 ovaj izvještaj, poslan Biskupskom Ordinarijatu u Trstu.

I.

Dne 2. travnja 1921. naložilo je šest fašista župniku Sašelju u Klanci, da napusti one krajeve do 12.tog t.mj. i da se preseli u Jugoslaviju.

II.

Dne 4. travnja 1921. provalila je jedna četa fašista u stan župnika Červara u Zrenju i nakon prematičine u stanu pobacala mu je pokućstvo i knjižnicu na ulicu te ga je sve to zapalilo.

III.

Dne 5. travnja 1921. provalila je jedna skupina mladića, koji su se nazivali republikancima, u crkvu u Pomjanu, pu nu vjernika, koji je uz viku i buku tjerala sve iz crkve. Zatim su tražili župnika u sakristiji i u stanu. Ali on je prestrašen napustio selo.

IV.

Dne 7. svibnja 1921. došli su fašisti u Rakotule te su pitali za župnika Kirca, koji je prije pobjegao. Zatim su zatijetili ljudima u selu «Rakotule će ići u zrak kao i Krnica».

V.

Dne 8. svibnja 1921. naložili su fašisti iz Pazina sa prijetnjama omirovljenom župniku Pravdoslavu Filipuciu, da napusti Julijsku Krajinu u roku od tri dana. Prestrašeni je stari župnik već otputovao iz Istre.

VI

Dne 15. svibnja 1921. provalili su fašisti u stan župnika Simc Cervara u Zrenju te ga silom odveli iz stana. Istukli ga, razbili mu dnju čeljust, a zatim ga vezanog u lance odveli u Motovun. Tamo su mu metnuli u svaku ruku taljanski zastavu i tako ga vodili po Motovunu. Morao je neprestano vikati «Eviva l'Italia». Usto su ga neprestano udarali. Potpuno iznućenog, bacili su ga u zatvor u Motovun. Prije toga su ga svukli do gola. Župnik je još danas u zatvoru.

VII

Dne 8. svibnja 1921. provalili su fašisti u stan župnika Josipa Košira u Lazarettu te mu odnijeli 4 zlatnika po 20 kruna - 700 lira , 20 lira srebrnog novca , novi samokres, vrijedan 120 lira. Među fašistima prepoznao je nekog Verchia iz Milja, koji je prije bio oficir.

VIII.

Dne 12. svibnja 1921. zagrozili su sekapelanu u sv. Katarini kod Pićna, da se mora udaljiti u roku od tri dana.

IX

Najganutljiviji bio je prizor, kada je došlo na glasovanji veprinački župnik Mandić. Čim je stigao na biralište, neki ga je Fritc najprije popljuvao, napavši ga ovim riječima : «Porco de prete, non ti ga fatto bastanza propaganda? Ti xe vegnù qua! Se non saria par questi padri da famia, te tiro una bomba sotto i piedi. Te faremo ben mi pete. Porco de sciavo». Ovo se je dogodilo pred samim karabinijerima, koji se nisu ni maknuli. Kasnije su tobože išli pratiti župnika na povratku kući.

(Nastavit će se)

DOPISI

IZ RUKAVCA.

Općenito je poznato, da u Liburniji malo vjernika posjeduje crkvu. Ako se ikoja župa time odlikuje, to je rukavačka na prvom mjestu. Već se više godina opaža neka ravnodušnost vjernika prema vjeri, a naročito u zadnje vrijeme, otkada nemamo naše «Velike crkve», koja nam je prošloga rata izgorila. Ali nesreća moralna bi nas još više potaknuti u vjeri i nastojanju, da se čim prije popravi i da se je bar pokrije.

Već je bila započela nekakva akcija oko sakupljanja miloda za popravak crkve, ali je nažalost propala, kako Rukavčani i ostali župljani dobro znade. Na svaki način lijepo bi bilo, da narod pokaže isto onoliko dobre volje, koliko je pokazao za djelomičnu popravak škole. Izgubili smo naime također dvije školske zgrade i župni stan. Dvije su školske prostorije popravljene zahvaljujući marljivosti seljana tako, da se obuka može održavati redovito do podne i popodne. Teška su vremena, jest, ali pozitivnost svlada sve poteškoće. Radi li se o plesu, malo tko kaže «Ne idem na ples! Nije lijepo, da se ja veselim, kad ima na zemlji toliko žalosnih i nesretnih». A kad bi se na svijetu radilo za dobro koliko i za zlo, bio bi raj zemaljski.

U selu se vrti sav život oko crkve i škole. Bez tih dvije zgrada ka, i bez svećenika i učitelja nema života na selu. Pred per smo mjesec. eto, dobili vrijednog duhovnog pastira, koji sa svim žarom radi u vinogradu Gospodnjem. Već je u svom radu polučio mnogo uspjeha u razmjerno kratko vrijeme pa neka ga Bog prati i nadalje u njegovom plemenitom trudu oko vjerskog preporoda naše župe. Učitelja i učiteljicu ne možemo a da ne pohvalimo. Tako imademo hvalevrijedne pastire i na vjerskom i na prosvjetnom polju. Stoga dajmo se na posao te nastojmo čim prije bar pokriti svetoga Iliju, da se možemo opet sakupiti pred njegovim oltarom i da svi zajedno uzdignemo vruću molitvu Bogu, djeliteju svih milosti, eda bi nam pomogao — a potrebni smo više nego li ikada Njegove pomoći — u ovim teškim, poslijeratnim vremenima.

Rukavčan.

IZ MOTOVUNSKIH NOVAKI.

Ova godine je naša župa provela uskrsne blagdane u sveopćem zadovoljstvu. Već šest godina nismo imali popunih obreda u danima velikoga tjedna, pa smo ove godine s podvostručenom pobožnošću slušali psalme i štenja i muci i uskrsnuću Gospodinovom. Nastojanjem vlć. g. Ivana Gala, koli upravlja našom župom, imalo smo u svoji sredini kroz punih osam dana franjevca o. Andriju Bonifačića, profesora Sjemeništa u Pazinu. Tako smo imali mogućnost da tako obavimo uskrsnu dužnost ispovijedi i pričesti. Cijela je župa učestvovala u ganutljivim obredima, što se je najbolje vidjelo na propovijedi i procesiji velikog petka, kao i na procesiji uskrsnuća i pjevanoj svetoj misi, te na pohodu grobišta na Uskrs popodne.

IZ TRVIZA

Noćno klanjanje muževa i mladića na Veliki četvrtak. — Uskrsni blagdani, — + Eufemija Dagostin. — Kiša.

Uz običajni sat klanjanja za sve župljane pred Božjim grobom održan je na Veliki četvrtak od 11 do 12 sati navečer noćni sat klanjanja za muževe i mladiće. Premda taj sat klanjanja nije bio prije navišten, mladići su i muževi najspremnije prihvatili prijedlog našeg bogoslova Atilija Palmana i sakupili se u velikom broju u župnoj crkvi. Sat klanjanja započeo je pjevanjem pjesme «Ja se kajem». Nakon što su prisutni izmolili krunicu, održao je domaći župnik prigodni govor. Na kraju otpjevan je pokornički psalam «Smiluj mi se, Bože». Dok su drugi spavali ili možda griješili, naš, su se mladići i muževi klanjali Isusu i dali Mu zadovoljštinu za grijehe svijeta, radi kojih je On umro na križu.

Uskrsne smo blagdane sprovelj veoma svečano. Na Uskrs i Uskrsni ponedjeljak imali smo misu i večernju uz asistenciju dvaju domaćih sinova đakona Palmana i bogoslova Stefanutija. Crkva je uvijek bila dupkom puna pobožnog naroda.

U četvrtak dne 2. svibnja ujutro umrla je vrijedna domaćica i dobra majka Eufemija Dagostin r. Ritoša. Kao što je u životu bila ustrpljiva, tako je i svoju tešku bolest ustrpljivo snosila, a odana u volju Božju preminula. Bila je članica «Materinskog društva Srca Isusova». Za vrijeme djevojačkih godina bila je na glasu kao izvrsna crkvena pjevačica. Ostavlja za sobom stupuga i šestero žive djece. Pokojnici vječni mir, a rastuženom supругu i djeci naše iskreno saučešće!

U nedjelju dne 5. svibnja pala je prva kiša, koju smo tako željno očekivali.

IZ GOLOGORICE

Uskrsna svećanosti. — Sagrađena je kuglana. — Gradnja bunara.

Poslije teško ratnih godina proslavila je naša župa ovaj Uskrs osobito svečano. Da seljaci iz svih sela mogu pribivati crkvenim svečanostima, pozvao je naš župnik već. Brumnić profesora pazinskog sjemeništa već. Usmianija, koji je obavljao pobožnosti u Gologorici, dok je naš župnik bio u Krbunama. Narod je u velikom broju prisustvovao svim crkvenim svečanostima i prilno ih pobožno i sa zanimanjem. Na koru je lijepo pjevao naš crkveni dijevojački zbor, a lamertacije na Veliki petak i svećanu sv. misu, na Uskrs otpjevao je mali četveroglasni zbor po starom običaju. Na sam dan Uskrsa osjećala se je cijela Gologorica kao jedna obitelj.

Na Veliku subotu sagradili su naši mladići veoma lijepu kuglanu na zemljištu, što im ga je poklonio župnik. To je prvo igralište i sastajalište mladeži u Gologorici, što služi na čast naše mladeži. Samo treba da nastave tim putem, jer još ima mnogo toga što bi se zajedničkim radom imalo urediti.

Isto je tako zajedničkim radom sagrađen mali rezervoar od 32 hl sadržine kraj jednog vrela ispod sela, tako da u ovoj suši neće naše žene morati ići daleko po vodu kao do sada. Vrelo ni kada ne presuši pa ima nade, da će za Gologoricu biti dosta vode.

IZ LANIŠĆA

Spomen novinih žrtava nemilosrdnog okupatora. — Uskrsne svećanosti. — Marković.

Na Cvijetnu nedjelju posilje blagoslova sakupilo se oko 130 osoba iz našeg sela, te smo zajedno s našim kapelanom vlć. Božom Milanovićem otišli u našu «Goru», na mjesto, gdje je 8. listopada 1943. ubijeno od nemilosrdnog njemačkog okupatora osam naših najboljih mladića. Ti su mladići bili bogobojazni, dobri i čestiti. Prije smrti na sav su glas preporučivali svoje duše milosrdnom Bogu i glasno molili kajanje. Svećenik je blagoslovio ono mjesto i veliki križ, koji smo onđje podignuli na njihovu uspomenu. Nakon što smo izmolili krunicu, održao je svećenik prigodni govor, u kojem je prikazao način, kako možemo pomoći dušama pokojnika i kako moramo biti uvijek spremni za smrt. Zatim smo pjevali psalme zadušnice. Pobožnost je svršila pjesmama Majci Božjoj, koje su pjevale naše djevojke.

I ostale dane Velikog tjedna sproveli smo ozbiljno i pobožno. Naročito je bilo ganutljivo pjevanje tužaljki Jeremije proroka u našem jeziku. U danima muke i smrti Gospodnje bila je crkva danju i noću otvorena i narod ju je neprestano posjećivao.

Na Veliku subotu bila je svećana procesija u čast Uskrsnulog Spasitelja. Procesiju su na osobiti način uzveličale naše djevojke svojim ljepim i skladnim pjevanjem. I Uskrs smo sproveli veoma svećano. Kod svećane sv. Mise i večernje pjevali smo po običaju u našem jeziku.

Na blagdan sv. Marka due 25. travnja održali smo veliku procesiju, na kojoj smo po zagovoru svih Svetih molili Svemogućega, da nam pošalje zdravu i toliko potrebnu kišu.

U svim tim danima narod je na osobiti način pokazao svoju čvrstu vjeru u Boga i odanost svetoj Majci Crkvi.

Mate Zmak, mladić.

HODOČAŠĆE U BERAM

Stisnuta među dva gorska obronka u što se u sjeni uvijek zelenih borova i jednog čempresa ponizna starodrevna crkvica Majke Božje u Škrilinama pod Beramom.

Sve tamo od trinaestoga stoljeća stoji crkvica posvećena Majci Božjoj, u koju dolazi hodočastiti pobožni puk iz svih krajeva Istre. Što je primorskim Slovencima Sveta Gora, Hrvatima Trsat i Marija Bistrica, to je nama Istranima svetište Majke Božje na Škrilinama pod Bermom. To je naš Karmel, gora na koju je prorok Ilija uprosio kišu.

Iza lanjske sušne godine i ova nas godina zabrinjuje, jer nema potrebnih kiša. Od bojazni pred novom gladi obratili su se vjernici nebeskoj Majci hodočešćem pod Beram.

U ponedjeljak 6. svibnja vijugale su se ranim jutrom prema Bermu povorke vjernika iz Karojbe, Motovunskih Novaka, Trviza, Kašćege, Grdoselа, Starog Pazina, Svetog Petra i Tinjana. Procesije su se sa svih strana, poput gorskih potočića, slijevale pod Beram, da se tamo združe s vjernicima iz sedam susjednih župa. I ostale hodočasnike pristupilo je k Marijinom svetištu, da je mole — kako je rekao u propovijedi vel. Banko — neka posreduje kod svog sveto ga Sina, da nam pripravi svagdanji kruh i da nam dade snage da ne smlaksmo na putu života.

Pred crkvom prisustvovali su hodočasnici misi, koju je služio vel. Siegel. Vel. Barković i o. Atanazije ispovijedali su u crkvici. Veliki broj vjernika primio je sv. pričest.

Iza mise krenula je pobožna procesija se Presvetim dp župne crkve u Bermu. Na trgu su združeni zborovi otpjevali «Hočemo Boga». Selu narodu i poljima podijeljen je euharistični blagoslov. Iza mise, koju je služio vel. Žufić, obavljena je posveta bezgrješnom srcu Marijinom.

Oko podna narod se je razišao. Tisuće ljudi vratilo se je u svoja sela puna duša, svete utjehe, unuševljenja za vjerski život i ljubavi do Boga i bližnjega.

CRKVENE VIJESTI

Otvaranje katoličkih i protestantskih škola u Njemačkoj.

Američke i engleske okupacione vlasti u Njemačkoj odredile su, da se u njihovim zonama ponovno otvore katoličke i protestantske privatne škole. Odjegod budu roditelji zatražili škole sa najmanje 30 upisanih učenika, bit će prestvorene u katoličke ili protestantske privatne škole. U državnim je školama predviđena djačima puna sloboda, da si uvedu među nastavne predmete i vjerskoga poučnika. Ovom odredbom vraća se njemačko školstvo u položaj u kojem je bilo prije dolaska Hitlera na vlast, a to je uglavno i u duhu konkordata od godine 1933.

Katolička Akademija u Beču.

Prošle jeseni otvorena je u Beču katolička Akademija sa svrhom unapređenja znanosti i kulture te radi povezanja suradnje svjetovnjaka u apostolatu Crkve. Očekuju se mnogi poznati intelektualni radnici iz Engleske, Amerike i Francuske, koji će održati niz predavanja na toj Akademiji. U prvoj godini upisalo se 900 slušača.

Osim Akademije, austrijski su katolici osnovali u Salzburgu i jedan seminar za proučavanje crkvene glazbe.

Pomoć katoličkih organizacija Sjeverne Amerike potrebnim narodima.

Katoličke organizacije u Sjevernoj Americi sakupile su 22 milijuna 540 tisuća kutija konzervirane hrane, koju će podijeliti ovim državama: Poljskoj, Italiji, Belgiji, Francuskoj, Austriji, Grčkoj, Čehoslovačkoj, Jugoslaviji, Kini i Filipinima.

Sedam tisuća kršćanskih hodočasnika.

U Velikom tjednu ove godine došlo je u Jeruzalem 7 tisuća kršćanskih hodočasnika. Na preko 60 različitih jezika pobožni se je pak *molio* Bogu za dugotrajni mir. To je bio prvi Uskrs, zajednički katolična i pravoslavnima, u vrijeme kojeg se je nakon proteklih godina rata, okupio u Svetoj Zemlji tako veliki broj vjernika, nadošlih iz svih okolnih država.

Prva američka svetica.

U Denveru, glavnom gradu države Colorado (Sjeverna Amerika), nazvana je jedna od glavnih ulica šetalištem Sv Franciske Kabrini, u čast majke Franciske Kabrini, čije se formalno proglašenje sveticom očekuje u neiskorije vrijeme. To će biti prvi sveti gradjanin Sjevrne Amerike.

Obraćenje poznatog kubanskog novinara

Juan Luis Martin, novinar i profesor govinarske škole u Kubi, stupio je u katoličku crkvu. Napisao je više knjiga so ijalnog, etnološkog i povijesnog karaktera. Govori 7 jezika, a smatra se ga najboljim novinarom Kube

Dobar početak.

U žarij u koju članovi Vijeća sigurnosti u New-Yorku ubacuju svoje glasove, naši su na početku zasjedanja listić s ovim riječima. «Neka Bog bude sa svima vama i sa svakim članom Ujedinjenih naroda. Po vašem plemenitom radu neka On daruje nama i čitavom svijetu dugotrajan mir!»

To je napisao radnik koji je napravio žaru za Ujedinjene narode. Njegove želje sigurno su želje svih plemenitih ljudi.

Razne vijesti

U Parizu zasjeda konferencija ministara vanjskih poslova četiriju velikih sila. Među ostalim pitanjima, na dnevnom je redu i pitanje povlačenja budiće granice između Italije i Jugoslavije. Ruski ministar vanjskih poslova Molotov zatražio je da Trst i cijela Julijska Krajina budu pripojeni Jugoslaviji. Prijedlozi ostalih ministara o budućoj jugoslavensko-talijanskoj granici ne mogu zadovoljiti pravedne težnje naših naroda.

Čehoslovačka vlada donijela je novu odluku o pogledu sudetskih Njemaca. Po toj odluci mogu i dalje ostati u Čehoslovačkoj Njemci, koji nisu surađivali s nacistima, a dozvoljava se povratak i onima, koji su pokazali iskreno kajanje radi svog političkog stava u prošlosti. Oni, koji moraju otići, mogu uzeti sa sobom sve stvari, a bolsenicima se produžava boravak do ozdravljenja.

Američki tjednik dr. Wilhim pronašao je način lake i do sada nezijećene bolesti raka.

Ruski liječnici pronašli su novi, uspješni način liječenja tuberkuloze.

Medjunarodni ured za nalazište raznih šteta objavio je slijedeći plan o podjeli njemačke trgovačke mornarice: Velikoj Britaniji i kolonijama 10.870.000 tona. Sjedinjenim Državama 4.200.000 t, Norveškoj 2.393.000 t, Grčkoj 1.178.000 t, Danskoj 518.000 t, Jugoslaviji 202.000 t, Južnoj Africi 33.000 t, Indiji 56.000 t i Egiptu 55.000 tona.

Hoover, bivši predsjednik Sjeverne Amerike izjavio je, da će 150 milijuna ljudi u Evropi i 75 milijuna u Indiji irjeti glad, ako žitne namirnice ne budu na vrijeme poslane. Za prehranu naroda Evrope potrebno je poslati još 50 milijuna kvintala žitarica.

U Nepervilu, nedaleko Chicago, sudarila su se dva jureća putnička vlaka. Poznulo je 40 ljudi, a 80 ih je ranjeno.

U Francuskoj su podržavljeni svi rudnici uglja.

U Južnoj Africi pronađen je jedan novi rudnik zlata.

Bugarska vlada je odlučila prekinuti diplomatske odnose s Francovom Španjolskom.

Lord Keynes, jedan od najpoznatijih ekonomista, umro je u 62. godini života.

Za željezničku pruzi Zagreb-Split ponovno je uspostavljen promet. Pruga je popravljena u roku od 8 mjeseci.

U Madžarskoj su štampane novčanice od 100 milijuna penga. Ako se ne uspije zaustaviti sadašnju inflaciju, Narodna banka bit će prisiljena štampati novčanice i od miljardu penga. Novčanice do tisuću penga namaju nikakove vrijednosti pa se prodaju kao stari papir. Cijene dvestruko namirnicama neprestano rastu. U mjesecu rujnu pr. g. jedno jaje stajalo je 60 penga; u ožujku o. g. 60.000 penga; u travnju 9 milijuna 350 tisuća penga.

UNRRA je poslala u Jugoslaviju veliku količinu sumpora.

Nizozemska kraljica Vilhelmina odbila je molbu za pomilovanje na smrt osuđenog Antuna Mussert, šefa nizozemske nacističke stranke Osuda je izvršena.

U Nürnbergu je došlo do ogromne eksplozije u jednom skladištu municije bivše njemačke vojske. U okrugu od 16 km pritisak zraka uništio je sva stakla, dok se je sama eksplozija čula u daljini od 160 km.

Nanking je proglašen glavnim gradom Kine.

Očekuje se da će ovogodišnja žetva u Rusiji biti izvanredno dobra.

U Sovjetskom Savezu je raspisan unutarnji zajam od 20 milijarda rublja. Tim sredstvima pojačat će se teška industriju i saobraćajne veze.

U Ljubljani je otvorena visoka komercijalna škola u rangu fakulteta.

Myron C. Taylor imenovan je američkim ambasadorom kod Svete Stolice.

U Beogradu je 9. o. m. potpisan ugovor o prijateljstvu i uzajamnoj pomoći između Jugoslavije i Čehoslovačke. Ugovor su potpisali predsjednik čehoslovačke vlade Fierlinger i predsjednik jugoslavenske vlade maršal Tito.

Talijanski kralj Viktor Emanuel III. 9. o. m. zahvalio se je na prijestolju. Novi talijanski kralj je Umberto II., princ od Pijemonta.

Osmoga svibnja proslavljen je u cijelome svijetu dan pobjede.

Izlazi sa dozvolom A I.S.
Odgovorni urednik: sveć. Božo Milanović.
Tiskara: Smolars & Nipote - Trieste

PLESNA SLIČICA

Ples je u najvećem zamahu. U zadušljivoj dvorani vrte se parovi uz pomamnu strujnu glazbe. Već puna dva sata traje ovaj «užitak».

Izmoreni počivalju jedna gospodjica i njezin plesač na mekom naslonjaču. Razgovaraju.

«Bilo je već vrijeme», Ančica će, «da se zaustavimo. Nijesmo mogla više...»

«I ja», nadoda Ivan. «Deset zaokreta bez prekida! Što kažete na to, gospodjice?»

«Ah bolje i to, nego li poći na večernju, poput one moje glupe sestre.»

«Vi dakle imate i sestru?»

«Da, ime joj je Ljubica.»

«Lijepo ime», mladić će. «Dopada mi se Ljubica... Ljubica... Simpatično ime.»

«Mnogo simpatičnije od osobe, koja ga nosi», upadne u riječ Ančica. «Uvijek je ozbiljna. Zamislite, možeš se s njome zabavljati. Mrtvo puhalo!»

«Mrtvo puhalo?! Ali, gospodjice ova riječ nikako ne priliči vašim lijepim usnama.»

Ančica, koju je očito veselio ovaj razgovor, odgovori vatreno:

«Ljubica je vrlo pobožna. Svakog jutra ide u crkvu.»

«A vi?»

«Ah ja spavam. Ona svake nedjelje ide i na večernju i pjeva litanije.»

«A vi?»

«Kakvo je to pitanje? Ta dobro znate, ja idem na ples. Dvaput mi je godina. Strašna sam... želim se udati.»

«Da, da, dražesna... Želite se udati. Ali to ovisi i od nekog drugog...»

«Od vas,» poviče Ančica vatreno Ivan se nasmiješi

«Gospodjice, vi ste zamamna.»

Ančica sva zažarena od sreće:

«Sumnjam. A ako dolazim na ples, nije to za to, što bih bila zla, ni pokvarena, nj lovać na muževe. Ne, ne, ali želim se svakako udati. I kad bih ostala kod kuće...»

«Dolsta, ja vas ne bih bio upoznao,» Ivan će i zamišljeno odmah zatim nadoveže. «Bila biste savršenstvo samo, kad se ne biste ovako slobodno vladala. Previše se opaža, da nosite natpis djevojka za udaju.»

«Zar vas to žalosti?»

«Nimalo. Neobično me veseli, što vas imam kao plesnu drugaricu. S vama se ne dosadjujem.»

«Medjutim je s Ljubicom posve drukčije, vidjet ćete Jadnica, zauvijek će ostati usidjelica. Ali ja...»

«Glazba je ponovo zasvirala.. Ivan i Ančica nesvjesno su se digli i zaplesali poput dvaju strojeva...

A Ančica je bila tako lagana i bila je sigurna da će domalo postati zaručnica.

★

Od one večeri je prošlo šest tjedana. Dvije sestre, Ljubica i Ančica, zaposlene u trgovini svog oca, često su imale priliku poslužiti Ivana. On nikada prije nije zalazio u njihovu trgovinu, ali je za to sada iskoristio svaku priliku da skoknc onamo.

Ančica mu se uvijek umiljavala.

«Vidiš, Ljubice.» Ančica će sestri, nakon što je Ivan otišao iz trgovine, «da si imala krivo, što nijesi došla na ples. I ti bi ondje bila upoznala kolega mladića... A ovako ćeš, jadnice, zauvijek ostato zabačena i zaboravljena.»

«To gore. Ali ples mi nikako ne ide u slast».

«Jesam li ja zato počinila kakav grijeh?»

«Ne znam... Ali si ipak izgubila poboznost.»

«Misliš li? Trebala sam je prije imati, da je izgubim...» Ančica će nasmijevši se.

«Lažljivice!» odvrati joj Ljubica. «Imala si je i to više od mene. Ali si popustila, Kakva šteta!»

«Zar je šteta, što se želim udati?»

«Nije ali je zlo, što muža tražiš na tako nedostojan način».

«Mislš li?»

«Da».

Ančica ponižena i uvrijedjena klikne:

«Ti si stara baka! Ostavi me u miru!»

«Kakav je to govor! Ples ti je naškodio! Kad bi ti to samo vidjela...»

«Ne vidim nego samo tebe, nesnosnice! Hajde, hajde! Samo ti moli svoje svece i svetice, da ti prskrbe dobroga čovjeka, kakav je moj!»

Ljubica će na to uvrijeljivo:

«Ivan je zaista dobar i plemenit mladić, ali šteta, da je tako strastven plesač. I to mi se nimalo ne dopada.»

«Varaš se, Ljubice, Susrela sam ga prvi put na plesu. Držim da sam ga odmah osvojila. I kasnije je dolazio samo radi mene, pa su ostale djevojke bile ljute.»

«Trebala si mu kazati da dodje ovamo, ako te je bilo vidjeti i s tobom razgovarati. Bilo bi mnogo pristojnije».

«Ali ne kaho simpatično... Što ćeš? Dopadam se plesati. Znam, da sam ljepa i primamljiva».

Ljubica slegne ramenima i reče:

«Ah, te plesačice... sve su jednake. Ili su glube ili pokvarene.»

★

Nekoljko dana poslije toga razgovora. Obitelj se tek posjela za stol.

«Majčice, tvoje je lice neobično radosno. Što je na stvari» zapita Ančica.

«Da, što je?» zapita Ljubica.

«A ma eto», otac će, «pojavio se prosac.»

Ančica crvena kao rak usklikne:

«Zar Ivan?»

«Da, Ivan,» otac će. «Kako si to mogla pogoditi?»

«Ta on je moj plesač».

«Poštenjak je... veoma simpatičan, i nadam se, da će ispričiti svoju zaručnicu, «majka će gledajući Ljubicu, koja se radovala sreći svoje sestre.

«Da», otac će, «i nadam se, da ga ti, Ljubice, ne ćeš odbiti. Jer on je zaprosio tebe».